Vlaams Parlement

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 855
van **TINNE ROMBOUTS**
datum: 6 april 2021

---

aan **ZUHAL DEMIR**
VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Geuremissiefactor vleeskippensector - Nieuwe berekeningsmethodiek

Op 29 januari 2021 kondigde de dienst MER (milieueffectrapportage) van het Departement Omgeving in een digitale nieuwsbrief aan dat de lijst van emissiefactoren als bijlage bij het Richtlijnenboek Landbouwdieren wordt geactualiseerd naar aanleiding van het eindrapport van het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO) 'Meetcampagne luchtemissies bij AEAStalsysteem P-6.4 voor vleeskuikens'. De afdeling GOP (Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -projecten) van het Departement Omgeving heeft op basis van artikel 4.6.2. DABM (decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid) beslist om, naar aanleiding van de resultaten van dit onderzoek, de geuremissiefactor voor slachtkippen aan te passen naar 0,59 OUE/dier/s, zowel voor traditionele als ammoniak emissiearme-stalsystemen (AEA).

In het eindrapport van ILVO wordt echter de huidig van toepassing zijnde emissiefactor voor geur, namelijk 0,33 OU/dier/s, bevestigd. De conclusie van het eindrapport luidt immers :
"De emissiefactoren voor ammoniak en geur berekend uit de resultaten van deze meetcampagne volgens het VERA-protocol benaderen de huidige emissiefactoren zoals opgenomen in Bijlage 1 van het MER Richtlijnenboek."

Op vraag van de stuurgroep wordt er een andere emissiefactor berekend, die enkel rekening houdt met de twee hoogst gemeten emissiewaarden per bedrijf, dit in afwijking van het VERA-protocol (VERA: Verification of Environmental Technologies for Agricultural Production). Dat blijkt uit de volgende passages van het eindrapport:

- "In dit rapport geven we, naast de berekeningswijze van het VERA-protocol, ook andere berekeningswijzen voor de EF mee."
- "Specifiek voor geur werd op vraag van de stuurgroep ook een EF berekend door de 2 hoogste gemeten emissiewaarden van iedere stal te nemen en het gemiddelde te berekenen van deze 8 waarden."
- "Op vraag van de stuurgroep werd ook een EF berekend door de 2 hoogste emissiewaarden van iedere stal te nemen en het gemiddelde te berekenen van deze 8 waarden. Deze EF bedraagt 0,59 ± 0,10 OUE/dier/s".

Er wordt echter geen verklaring of motivering gegeven waarom wordt gekozen voor deze nieuwe manier van berekenen die een afwijking van het VERA-protocol inhoudt. Het VERA-protocol is immers een consensusprotocol is dat wordt aangehouden door de verschillende VERA-landen, zijnde Nederland, Duitsland, Denemarken en Vlaanderen.

1. Wat was de samentelling van de stuurgroep in het kader van voormeld onderzoek van het ILVO?
2. Om welke redenen wordt de emissiefactor voor vleeskippen door het Departement Omgeving aangepast naar 0,59 OU/dier s ondanks het feit dat de gangbare meetprocedure (VERA-protocol) de huidige emissiefactor van 0.33 OU/dier s bevestigt?
3. Om welke reden heeft de stuurgroep aan het ILVO gevraagd af te wijken van de gangbare meetprocedure (VERA-protocol) en enkel de twee hoogst gemeten emissiewaarden van iedere stal te nemen en hiervan het gemiddelde te berekenen?
4. Is de door de stuurgroep voorgestelde manier van berekenen vastgelegd in een procedure of protocol? Wordt deze ook internationaal onderschreven, erkend en toegepast in andere landen of is dat enkel in Vlaanderen?
5. Wordt daarmee een strenger beleid inzake geuremissies gevoerd dan in de ons omringende landen?
6. Werd er overleg gepleegd met de sectororganisaties om deze nieuwe berekeningsmethodiek van de geuremissiefactor te bespreken?
7. De nieuwe geuremissiefactor moet worden toegepast in alle omgevingsvergunningsaanvragen, ingediend na 14 februari 2021, voor zowel traditionele als AEA-stallen.

   Wat is het effect voor bestaande vergunde bedrijven die voldoen aan de vóór 14 februari 2021 geldende geuremissiefactor? Zal de minister voor deze bedrijven in oplossingen of overgangsmaatregelen voorzien?

ZUHAL DEMIR
VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

ANTWOORD
op vraag nr. 855 van 9 april 2021
van **TINNE ROMBOUTS**

---

1. Het onderzoek gebeurde ikv de Referentietaken ILVO waarbij een meetploeg een stalsysteem doormeet en nagaat of de emissiefactor voor ammoniak en geur moet aangepast worden. De Referentietaken ILVO wordt vanuit het departement Omgeving begeleid via een stuurgroep met daarin volgende leden: afdeling GOP, afdeling Handhaving, afdeling SID, afdeling BJO, VLM, VMM en ANB

2. De geuremissies van een vleeskippenstal variëren heel sterk in de tijd. Bij het begin van een ronde zijn de geuremissies beperkter. Op het einde van de ronde zijn de emissies veel groter. Een ronde duurt ongeveer 6 weken (+ 1 à 2 weken leegstand). Per jaar herhaalt deze cyclus zich zo'n 7 keer. De geurhinder treedt voornamelijk op tijdens de laatste 2 weken van de cyclus. Deze periode van piekbelasting treedt bij de vleeskippen elke 7 weken op.

   Er is op dit moment geen methodiek of protocol beschikbaar in de literatuur dat aangeeft hoe op een correcte manier rekening kan worden gehouden met deze problematiek, zijnde een korte cyclus in combinatie met een sterke toename van de geuremissie doorheen de cyclus. Hoe dan ook moet steeds rekening worden gehouden met de *worst case*-scenario's, met name de momenten waarop de geurhinder het felst is voor de omwonenden.

   In het afgelopen 1,5 jaar zijn door ILVO (Instituut voor Landbouw- en Visserij Onderzoek) in het kader van de Referentietaken voor het beleidsdomein Omgeving geuremissiemetingen uitgevoerd bij vleeskippenbedrijven. Deze metingen zijn uitgevoerd met het oog op een herziening van de geuremissiefactor voor de vleeskippen. In dit onderzoek is de geuremissie bepaald op 4 stallen en dit telkens op 6 momenten, gespreid over het jaar en over de cyclus.

3. Een belangrijk uitgangspunt bij de verwerking van de meetgegevens is dat de geuremissiefactor voor vleeskippen een correcte inschatting moet geven van de te verwachten geurhinder in de omgeving van het bedrijf. Geurhinder manifesteert zich op momenten van piekbelasting en bijgevolg moet de geuremissiefactor hiermee rekening houden. Daarenboven is de cyclus bij vleeskippen heel kort, waardoor de problematiek zich nog duidelijker stelt. Dit blijkt uit de vele aanvraagdossiers voor uitbreiding van vleeskippenbedrijven waarbij klachten worden geuit door omwonenden.

   Om een zo correct mogelijke inschatting te kunnen maken van de geurhinder in de omgeving is geopteerd voor een andere manier om de meetresultaten te verwerken zodat met deze problematiek rekening kan worden gehouden. De geuremissiefactor is berekend door de 2 hoogste gemeten emissiewaarden van iedere stal (4 stallen in totaal gemeten) te nemen en het gemiddelde te berekenen van deze 8 waarden. Bij de bepaling van de nieuwe geuremissiefactor zijn bijgevolg enkel de hoogste gemeten emissiewaarden in rekening gebracht zodat een betere inschatting kan gemaakt worden van de geurhinder die zich voordoet bij een piekbelasting. Op deze wijze wordt zoveel als mogelijk rekening gehouden met een *worst case*-scenario.

   Er bestaat geen VERA-protocol voor diercategorieën (zoals vleeskippen) waarbij er piekemissies ontstaan.

4. Er is op dit moment geen methodiek of protocol beschikbaar in de literatuur dat aangeeft hoe op een correcte manier rekening kan worden gehouden met deze problematiek, zijnde een korte cyclus in combinatie met een sterke toename van de geuremissie doorheen de cyclus.

5. In Nederland is men zich ook bewust van de problematiek bij vleeskippen.

6. De nieuwe emissiefactor werd toegelicht op de ledenraad van VEMIS. De nieuwe berekeningsmethodiek werd op vraag van de Boerenbond ook aan hen toegelicht.

7. In het kader van een uitbreiding of een hervergunning zal uiteraard rekening moeten worden gehouden met de geactualiseerde EF.